

Sygn. akt II AKa 316/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Przemysław Filipkowski

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska (spr.)

SO (del.) – Anna Nowakowska

Protokolant: Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej – Tomali

oraz oskarżyciela posiłkowego B. J.

po rozpoznaniu w dniu 13.12.2021 r.

sprawy:

1. oskarżonego A. J. (1), ur. (...) w N. s. T. i B.

z art. 284§2kk w zw z art. 294§1kk w zw z art. 12kk,

2. oskarżonego M. W., ur. (...) w T., s. J. i B.

z art. 284§2kk w zw z art. 294§1kk w zw z art. 12kk,

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie

z dnia 26.06. 2020 r. sygn. akt V K 145/19

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

I. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa;

II. zasądza na rzecz adw. M. K. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738,00 (siedemset trzydzieści osiem⁰⁰ / 100) zł w tym VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 316/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 26 czerwca 2020 roku, sygn. akt V K 145/19 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja obrońcy M. W. – zarzuty:</p> <p>1. naruszenia art. 5§2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów;</p> <p>2. naruszenie art. 92 k.p.k. art.4 k.p.k. w zw. z art.. 366 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 424§1 pkt 1 k.p.k.</p> <p>4. rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary.</p> <p>Apelacja obrońcy A. J. (1) – zarzuty:</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>1. naruszenia prawa materialnego, tj. art. 284§2 k.p.k</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy M. W.</p> <p>Zarzuty w całości były bezzasadne.</p> <p>W punkcie 1 apelacji skarżący zarzucił obrazę art. 5§2 k.p.k. i w tym samym miejscu zakwestionował ocenę materiału dowodowego, której dokonał Sąd I instancji, w szczególności ocenę wyjaśnień A. J. /poprzez bezkrytyczne danie im wiary/. Nie sposób nie dostrzec wewnętrznej sprzeczności tak sformułowanego zarzutu. Z jednej bowiem strony obrońca lansuje tezę, iż wątpliwości / czyli braki dowodowe/ potraktowane zostały niezgodnie z instytucją z art. 5 §2 k.p.k., z drugiej zaś sam wskazuje źródło dowodowe, którego depozycje jego zdaniem powinny zostać inaczej ocenione niż uczynił to Sąd I instancji. W punkcie 2 apelacji obrońca podniósł zarzut obrazę art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, której miał się dopuścić Sąd Okręgowy. Poddając analizie argumentację Sądu I instancji oraz zarzuty skarżącego w tym zakresie, Sąd Apelacyjny uznał, iż stanowisko obrońcy nie było przekonujące. W przeciwieństwie do</p>		

argumentacji Sądu I instancji, którą uznać należy za profesjonalną a ocenę materiału dowodowego, której dokonał ten Sąd za zgodną z dyrektywami płynącymi z instytucji zawartej w art. 7 k.p.k., stanowisko skarżącego uznać należało jedynie za polemikę z prawidłowym orzeczeniem, która wynikała z roli procesowej, tj. występowanie w przedmiotowej sprawie w charakterze obrońcy oskarżonego. Wskazać bowiem należy, iż obrońca oskarżonego nie tylko uprawniony jest, ale wręcz zobowiązany do subiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, o ile ocena taka stanowi przyjętą linię obrony. W przedmiotowej sprawie obrońca nie wykazał aby Sąd I instancji uchybił wskazywanym normom prawnym /punkt 2 apelacji/ poza przedstawieniem w tym zakresie własnej - subiektywnej- oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności nie sposób zgodzić się z twierdzeniem obrońcy, iż materiał dowodowy nie dał podstaw do przypisania M. W. zarzuczonego mu czynu. Dla przypomnienia wskazać należy, iż Sąd zobowiązany był do całościowej a przy tym obiektywnej oceny materiału dowodowego, w tym także depozycji poszczególnych osób. Sąd procedujący w przedmiotowej sprawie oceny takiej dokonał nie uchybiając przy tym

instytucji z art. 7 k.p.k. Argumentacja przedstawiona przez obrońcę w apelacji odwołuje się jedynie do części materiału dowodowego / wybiórczo potraktowane depozycje części przesłuchanych w sprawie osób/. W zarzutach wskazane w punktach od 2.d.) do 2.g.) starał się nadać zbyt dużą wagę okolicznościom, które Sąd I instancji potraktował jedynie jako materiał pośrednio wspierający wyjaśnienia A. J.. Zarzuty wskazane w punktach a) i b) / str. 3 apelacji/ wskazywać miały okoliczności, które nie zostały wyjaśnione przez Sąd I. Tyle tylko, że obrońca w żadnym razie nie wykazał, aby ustalenia we wskazanym przez niego zakresie mogły mieć chociażby pośredni wpływ na treść ustaleń faktycznych o takim znaczeniu, że mogłyby mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Ponownie zatem wskazać należy, iż także tym razem zarzuty sformułowane przez obrońcę stanowiły kontynuację linii obrony na korzyść oskarżonego. Wbrew twierdzeniom obrońcy / zarzut c.) str. 4 apelacji/ Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił wartość szkody i także w tym zakresie rozstrzygnięcia, które zapadły w sprawie są prawidłowe. Zarzut naruszenia z art. 438 pkt 4 k.p.k. uznać należało jako oczywiście niezasadny /str. 4 apelacji/. Podnosząc ten zarzut obrońca zasadniczo zakwestionował raczej wysokość orzeczonej

kary wobec drugiego z oskarżonych, tj. A. J., kwestionując wiarygodność jego wyjaśnień. Nie ulega żadnym wątpliwości, że kara orzeczona wobec M. W. nie charakteryzowała się rażącą niewspółmiernością, a zatem także w tym zakresie Sąd Okręgowy wydał profesjonalne orzeczenie, którego treść pozostaje pod ochroną przepisów prawa karnego zarówno procesowego, jak też materialnego.

W sytuacji opisanej powyżej w sposób oczywisty zarzuty obrońcy nie mogły skutecznie zakwestionować orzeczenia Sądu I instancji.

Apelacja obrońcy A. J. (1)

Obrońca zarzucił Sądowi I instancji, iż naruszył prawo materialne poprzez błędną subsumpcję ustalonego stanu faktycznego i zakwalifikowanie czynu A. J. z art. 284§2 k.k. miast z art. 284§1 k.k. Skarżący podnosił, iż mienie, którym zadysponował oskarżony nie było mieniem mu powierzonym.

Po pierwsze – Sąd I instancji dokonał prawidłowej subsumpcji, tj. do prawidłowych ustaleń faktycznych zastosował prawidłową normę prawną. Twierdzenie obrońcy odnośnie braku znamienia - powierzenia- oskarżonemu mienia, którym ten następnie rozporządził nie zostało poparte zasadniczo żadną argumentacją, która oceniona

<i>przez pryzmat zasad logicznego rozumowania mogłaby skutecznie podważyć stanowisko Sądu I instancji. Zarzut ten uznać należało zatem za niezasadny.</i>	
Wnioski	
o uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź o zmianę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok w zaskarżonej części.</u>	

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	<p>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. Kancelaria Adwokacka kwotę 738,00 (siedemset trzydzieści osiem⁰⁰/100) zł w tym VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;</p> <p>zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa</p>

7. PODPIS
Przemysław Filipkowski Anna Nowakowska Dorota Radlińska

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26 czerwca 2020 r., sygn. akt V K 145/19		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3 <u>zaskarżenia</u>	Granice
---	----------------

Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. J. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26 czerwca 2020 r., sygn. akt V K 145/19		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa		

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana